

tiž zákonodárce o těchto činech jednal a trestem je stihl, byl na přírodovědeckém omylu, jenž mu byl vlastně podstatným důvodem trestnosti. S největší pravděpodobností možno tvrditi, že by byl tuto trestnost nevyslovil, kdyby byl znal teprve později dokázaný fakt konstitučního kontrárního pohlavního citění, skutečnost, jež již sama by jej byla vedla, aby neužíval výrazu „proti přírodě“. I právní omyl lidu, tak často uváděný jako jediný motiv pro zachování tohoto §, je založen na nesprávných předpokladech. Byly doby, kdy nebyla známa lidu skutečnost, že žijí jedinci, cítící jen pro své pohlaví. Lid myslel, že jde jen o náklonnost, projevující se snahou vnikati do cizího těla (immissio in anum). Dále, že jde jen o svádění nedospělých. K tomu nutno zdůrazniti, že se jednalo o sklon k osobám nedospělým v kontrárním pohlavním citění přihází právě tak zřídka jako v t. zv. normálním. Ostatně je povinnost zákonodárcova, skloniti se před právním citěním lidu, jen podmíněčná. Všude tam, kde je právní citění lidu na zřejmém omylu, má zákonodárce (vedle ostatních činitelů společnosti) povinnost, působiti na toto právní citění a přetvářeti je ve smyslu vědeckých poznání. Positivní právo není dáno jen právním citěním, ale právní citění je dáno i pozitivním právem.

Před svůdci se může ubrániti právě tak mladý muž jako mladé děvče, a jeho mladická nezkušenost budiž právě tak chráněna jako dívčí, totiž ochranným stářím.

Myšlenka, že je člověk homosexuelní bez vlastního zavinění označován samou přírodou zločincem, působí na většinu homosexuelních přímo hrůzně a dohání četné z nich, kteří člověčenstvu ničím neuškodili, k sebevraždě.

Zákonem „proti přírodě“ nehájí se příroda, o níž víme, že si dovede nejlépe pomoci sama, zato však podporuje se zločin vyděračství, jemuž se zvláště zásluhou tohoto § znamenitě daří, a zavržení hodná mužská prostituce.

Paragrafem 129 nebyl ještě ze svého založení vyléčen jediný homosexuelní muž ani žena, ani tehdy, byl-li jim trest uložen podmíněčně, ale bylo jím mnoho řádných a uctivých lidí, kteří jím přírodou byli zkráceni, uvedeno v hanbu, zoufalství, šílenství a smrt.
—er.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Úmrtí. Dne 26. prosince zemřel náhle chef státního zastupitelství v Praze JUDr. Miloš Prausa, vzorný a neúnavný úředník a na slovo vzatý právník. Dr. Miloš Robert Prausa narodil se 30. září 1868 ve Zbešově u Brna. Studoval ve Vídni, kdež dne 20. prosince 1895 promoval. Do soudní služby vstoupil dne 3. září 1894 u krajského soudu v Těšíně. Dne 4. října 1897 byl jmenován soudním adjunktem v Strumeni na Těšínsku, odkud byl záhy přeložen do Frýštátu. Na to

byl přidělen službou stát. zastupitelství v Těšíně, kdež byl v r. 1902 jmenován náměstkem státního zástupce, v r. 1910 st. zástupcem a v r. 1917 prvním státním zástupcem. V r. 1919 byl pověřen správou stát. zastupitelství v Brně, kdež se stal v r. 1921 přednostou téhož úřadu. V r. 1922 byl jmenován chefem stát. zastupitelství v Praze. — Jeho kolegové, kteří k němu vzhlíželi s láskou a oddaností, i všichni, kdož s ním kdykoli přišli do styku, zachovají jeho památku navždy ve svých srdcích.

P R Á V N Í R Á D C E

Rediguje JUDr. Vilém Güti g.
V této rubrice udlíme bezplatně skutečným předplatitelům a stálým odběratelům stručné právní porady.
Zvláštními dopisy se neodpovídá.

A. D. Podejte prostřednictvím úřadu I. instance stížnost ministerstvu vnitra a přiložte ke stížnosti stvrzenky, potvrzené obecním úřadem.

J. V. K. Jako externista studovati můžete, není však dovoleno dělati zkoušky za jednotlivé ročníky, nýbrž ze všeho uči va všech ročníků najednou. Po případě požádejte o bližší vysvětlení ředitelství českého státního ústavu učitelského v Praze II., Panská ul. 3.

„Byt“. Jednání oné bytové kanceláře je ovšem nekalé, ale dělají tak všechny. Dojde-li ke sporu, vymlouvají se obvykle, že za poplatek sdělují pouze adresy uprázdněných bytů. Slíbila-li vám ona kancelář do určité doby za zaplacený poplatek o b s t a r á n í bytu a slibu nedodržela, byl by to podvod a můžete učiniti o věci trestní oznámení jednoduchým podáním státnímu zastupitelství.

H U M O R Z Ř Í Š E §§

Nejpřísnější instance. Obžalovaný před zahájením přelíčení šeptem k předsedovi: „Prosím uctivě, pane vrchní soudní rado, jestli by nemohli to přelíčení se mnou udělat jako tajné; vona třebas ta ženská, co mi jako dala ty peníze, bude říkat, že jsem s ní něco měl, a vona tady je moje žena a já bych si to potom od ní strašně vypil. Já radši přijmu větší trest, jen aby se na mně nic nedovědělo moje stará. To není žádnéj pan státní tak zlej, jako vona.“

Polehčující okolnost. Soudce: „Můžete uvést něco na svou omluvu?“

Obžalovaný: „To prosím nemohu, ale prosím, aby se mi vzalo za polehčující okolnost, že mám dvě tchýně, jednu s touhle ženou a jednu po nebožce, a obě dvě zůstávají u nás. A když má člověk dvě tchýně, to prosím není žádný div, že někdy mu to vleze do hlavy a že člověk něco provede.“